

WOM
CZĘSTOCHOWA

BANK DOBRYCH PRAKTYK

Beata Serwa

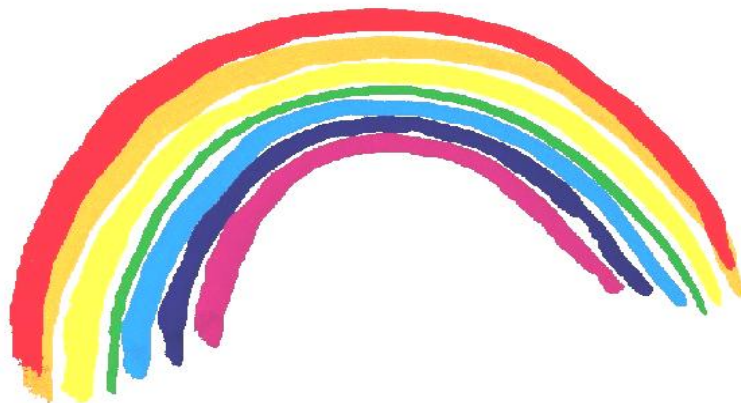
„Szlakiem tęczy”

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 31
Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI
W CZĘSTOCHOWIE

Beata Serwa
pedagog szkolny
Szkoła Podstawowa nr 31
z Oddziałami Integracyjnymi w Częstochowie

PROJEKT PROFILAKTYCZNY

dotyczący optymizmu i budowania pozytywnej samooceny

SZLAKIEM TĘCZY

***Podążaj szlakiem tęczy
Podążaj szlakiem piosenki
A wszystko wokół Ciebie
Stanie się piękne.
Z każdej ciemnej doliny
Jest jakieś wyjście
Jakiś tęczowy szlak...***

(Pieśń Indian Nawajo)

Szkoła Podstawowa nr 31 z Oddziałami Integracyjnymi
Częstochowa, luty/marzec 2008

TĘCZA – to jedno z najpiękniejszych zjawisk optycznych w przyrodzie. Od dawnych czasów przyciągała uwagę człowieka, urzekała poetów, myślicieli i uczonych.

W dawnych czasach traktowano tęczę jako znak niebios. Uważano, że świat narodził się „z tęczowego węża”. Starożytni Grecy przyjmowali, że tęcza to uśmiech bogini Iris.

Tęcza w mitologiach i religiach to symbol pokoju, nadziei, wolności, miłości i wspólnoty. Dlatego też tęcza stała się symbolem naszego projektu. Chcielibyśmy, aby te piękne wartości stały się celem, do którego zmierzają nasi uczniowie.

Chcielibyśmy również uświadomić uczniom, że każdy z nas ma w sobie tęczę - nikt nie jest czarny lub biały, dobry lub zły. Każdy nosi w sobie różne odcienie uczuć i emocji, każdy ma w sobie jaśniejsze i ciemniejsze strony osobowości.

**PODĄŻAĆ „SZLAKIEM TĘCZY”
TO ZNACZY SZUKAĆ DOBRA W SOBIE
I W INNYCH**

CELE PROJEKTU

Cele ogólne

1. Ograniczenie zachowań agresywnych na terenie szkoły.
2. Integrowanie zespołów klasowych poprzez aktywny udział w realizacji zadań i osiągnięcie wspólnych celów.
3. Rozwijanie umiejętności współpracy uczniów w grupach.
4. Budowanie empatii i poczucia wspólnoty grupowej.

Cele szczegółowe

1. Mobilizowanie uczniów do budowania pozytywnego obrazu siebie, poczucia własnej wartości i wzmocnienia wiary w siebie.
2. Rozwijanie szacunku do samego siebie i innych.
3. Rozwijanie postawy tolerancji wobec innych ludzi.
4. Uświadomienie uczniom znaczenia pozytywnego myślenia w życiu, „zarażenie” uczniów optymizmem.
5. Rozwijanie pozytywnych postaw wobec innych: otwartości, tolerancji, zrozumienia, niesienia pomocy itp.
6. Nabywanie umiejętności obdarzania szczęściem.
7. Propagowanie kulturalnego zachowania się, używania zwrotów grzecznościowych

ZAINICJOWANIE PROJEKTU

Od kilku lat w naszej szkole realizujemy projekty profilaktyczne służące integrowaniu się społeczności szkolnej, a w rezultacie ograniczające zachowania agresywne uczniów. Czas ich realizacji przypada co roku na okres rekolekcji wielkopostnych. Jest to zamierzone działanie, ponieważ wspólne, jednoczesne oddziaływania wychowawcze ze strony szkoły i Kościoła nawzajem się uzupełniają i ze zdwojoną siłą wpływają na kształtowanie odpowiednich postaw i zachowań uczniów. Projekty spotykają się zawsze z dużym zainteresowaniem uczniów oraz wysoką oceną dyrekcji szkoły i grona pedagogicznego. Niezaprzeczalna jest celowość organizacji ww. akcji profilaktycznych. Zaproponowany przeze mnie projekt był realizowany w naszej szkole przez trzy tygodnie. W zależności od potrzeb można zrealizować go w ciągu tygodnia, ograniczając się tylko do zajęć happeningowych lub przedłużyć go o kolejny tydzień lub dwa, włączając w działania nauczycieli innych przedmiotów. Wszystko zależy od chęci i inwencji twórczej nauczycieli.

HARMONOGRAM DZIAŁAŃ

I. Działania wstępne

- Spotkanie inicjatora i pomysłodawcy projektu z dyrektorem szkoły przedstawienie propozycji działań oraz tematyki zajęć happeningowych.
- Organizacja spotkania nauczycieli i uczniów chętnych do zaangażowania się w organizację projektu – przydział zadań.
- Spotkanie z wychowawcami klas IV– VI – zapoznanie ich ze scenariuszami zajęć i przebiegiem happeningów.
- Przygotowanie tablicy informacyjnej na temat projektu.

➤ II. Realizacja

- 18.02.2008 ogłoszenie realizacji projektu.
 - tablica informacyjna,
 - audycja przez radiowęzeł szkolny.
- Organizacja minihappeningów dla uczniów klas IV–VI na sali gimnastycznej.
- 19.02.2008 uczniowie klas IV odkrywali tęczę w sobie. Przekonali się, że wszyscy „LUDZIE SĄ W PASKI”, nikt nie jest czarny lub biały – całkowicie zły lub nieskazitelnie dobry. Wszyscy jesteśmy kolorowi – mamy lepsze i gorsze strony, wady i zalety, jaśniejsze i ciemniejsze strony osobowości. Ale w tym wszystkim jesteśmy niepowtarzalni i wartościowi.
- 20.02.2008 uczniowie klas V zastanawiali się nad tym, co tak naprawdę czyni ludzi szczęśliwymi i opracowali recepturę na „**SYROP Z TĘCZY**”.
- 21.02.2008 uczniowie klas VI zgłębili „**TAJEMNICĘ TĘCZY**” – tajemnicę szczęścia. Zrozumieli, że tęczę należy się dzielić. Im więcej dajemy, tym do nas więcej przychodzi, tym jesteśmy szczęśliwsi.
- 22.02.2008 przygotowanie prezentacji wytworów prac uczniów z zajęć happeningowych.
- 25.02.2008 został ogłoszony „**DNIEM DOBRZYCH UCZYŃKÓW**”. Zadaniem wszystkich uczniów było zrobienie przynajmniej trzech dobrych uczynków w szkole i w domu. Swoimi dobrymi uczynkami uczniowie mogli się pochwalić i opowiedzieć na najbliższej lekcji wychowawczej.

Spełnianie dobrych uczynków to obdarzanie innych szczęściem.

Sprawianie szczęścia innym to sprawianie szczęścia także sobie.
- 26.02.2008 została uruchomiona w naszej szkole poczta prezentowa „**DZIĘKUJĘ CI ZA...**”. Każdy mógł ofiarować swojemu koledze lub

koleżance jakiś upominek i w ten sposób podziękować za coś. Prezenty były symboliczne, np. lizak, cukierek, coś własnoręcznie zrobionego, wiersz, rysunek, kartka z podziękowaniami.

Szczęściem należy się dzielić – im więcej dajemy, tym więcej otrzymujemy.

Szczęście przychodzi, gdy obdarowujemy szczęściem.

➤ 27. 02. 2008 „**LUBIĘ SIEBIE ZA...**”.

Ten dzień był okazją dla wszystkich uczniów do ujawnienia swoich skrywanych zdolności. Każdy mógł w jakiś sposób (poprzez ubiór, plakat, hasło napisane na koszulce itp.) pokazać to, co ma w sobie najlepszego lub to, co potrafi robić najlepiej, np.: chłopak, który dobrze gra w piłkę nożną może założyć koszulkę piłkarską, dziewczyna, która dobrze tańczy może założyć w tym dniu baletki, ktoś kto uwielbia matematykę może przypinać sobie na bluzę wzory matematyczne, ktoś kto potrafi robić na drutach może założyć na siebie własnoręcznie zrobiony szalik, ktoś kto lubi malować może w tym dniu fantazyjnie wymalować sobie twarz, ktoś kto interesuje się przyrodą bądź lubi łono natury i piesze wędrówki może zrobić sobie na głowę wianek z kwiatów (z bibuły, ze sztucznych) ktoś kto po prostu lubi pomagać innym może w tym dniu nosić ze sobą duże serce itp. Ten dzień ma na celu spojrzenie uczniów w głąb siebie i uświadomienie sobie swoich dobrych stron.

Wszak każdy z nas posiada w sobie tęczę.

Szukanie szczęścia należy rozpocząć od samego siebie.

Aby być szczęśliwym trzeba najpierw pokochać siebie.

➤ 28. 02. 2008 „**DZIEŃ MIŁYCH SŁÓWEK**”

Uczniowie nosili przypięte do ubrań kolorowe plakietki z napisanymi magicznymi słowami : Proszę, Przepraszam, Dziękuję i jak zaczarowani – byli dla siebie nadzwyczaj uprzejmi. Wszyscy zwracali się do siebie kulturalnie i obdarowywali się nawzajem komplementami i uśmiechami.

- W ostatnim tygodniu trwania projektu został ogłoszony konkurs plastyczny „**ŚWIAT TĘCZĄ MALOWANY**”. Odbył się również wiosenny rajd „**W POSZUKIWANIU TĘCZY**”.
- Do działań w ramach projektu włączyła się również świetlica szkolna. Dzieci chętnie uczestniczyły w zajęciach wychowawczych „**TĘCZOWY PRZYJACIEL**” i „**TĘCZOWY HERB**”. Dużym powodzeniem cieszyła się „**TĘCZOWA GALERIA**”, gdzie dzieci zamieszczały swoje prace plastyczne związane z projektem.
- Do działań w ramach projektu włączyły się nawet panie pracujące w stołówce i szkolnej. Przez okres trwania projektu wydawały „**TĘCZOWE OBIADKI**” (np. czarodziejska zupa, ziemniaki, słoneczny kotlet, surówka dobrego humoru, kompot z kropel rosy itp).

III. Ewaluacja projektu

- Przygotowanie prezentacji projektu, audycja radiowa.
- Opracowanie ankiety ewaluacyjnej, przeprowadzenie badań, opracowanie wyników ankiet.

SCENARIUSZ HAPPENINGU DLA UCZNIÓW KLAS IV REALIZOWANEGO W RAMACH PROJEKTU „SZLAKIEM TĘCZY”

TEMAT: **LUDZIE W PASKI**

CELE OPERACYJNE

Uczeń :

- dowiadyuje się, co to jest dialog wewnętrzny, w jaki sposób należy ze sobą rozmawiać i jakie ma to znaczenie w naszym życiu,
- przeżywa refleksję nad znaczeniem pozytywnego nastawienia do życia,
- uświadamia sobie swoje mocne i słabe strony,
- dostrzega indywidualność każdego człowieka, docenia samego siebie i innych,
- wzmacnia poczucie własnej wartości,
- integruje się z zespołem klasowym, uczestnicząc w realizacji wspólnych zadań,
- doświadcza poczucia wspólnoty grupowej poprzez aktywny udział w ogólnoszkolnym happeningu.

METODY

- problemowo-twórcze,
- poszukujące odkrywanie,
- praktyczne działanie,
- eksponujące przeżywanie.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Opowiadanie Bruno Ferrero „Filip z tęczę w kieszeni”, „Historie”, Wyd. Salezjańskie, Warszawa 1994, duża tablica ścienna, szary papier, flamastry,

wycięte z kartonu kontury postaci po jednym dla każdej klasy, różnokolorowe pasy wycięte z kartonu, taśma samoprzylepna, płyta CD „Tęczowy music box”.

CZAS TRWANIA: 60 minut.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I.

1) Bajka „Filip z tęczą w kieszeni” (10 min).

Wybrani uczniowie czytają z podziałem na role bajkę „Filip z tęczą w kieszeni”.

2) Refleksje uczniów po wysłuchanej opowieści – rozmowa kierowana (10 min).

- Dlaczego Filip był smutny?

Ponieważ rodzice na niego krzyczeli, koledzy wyśmiewali się z niego, był odrzucony z grupy, wydawało mu się, że nic nie potrafi robić dobrze.

- Jak Filip myślał o sobie?

Uważał się za niezdarę i nieudacznika.

- Jakie lekarstwo znalazł dla niego wiatr?

Tęczę.

- Czym tak naprawdę była tęcza?

Wszystkim tym, co sprawiało radość Filipowi, przynosiło zadowolenie i szczęście.

- Czy znacie kogoś, kto ma tęczę w kieszeni? Jak zachowuje się taka osoba?

Jest uśmiechnięta, radosna, otwarta i przyjazna dla innych, chętna do pomocy, nie robi nikomu krzywdy, docenia innych itd.

3) Podsumowanie rozmowy (5 min).

Filip nie wierzył w swoje możliwości, myślał i mówił o sobie negatywnie. Potrzebował tęczy, aby spojrzeć optymistycznie na świat i poczuć się szczęśliwym. Nie dostrzegał, że tęcza cały czas była w nim. Te zajęcia mają Wam pomóc zobaczyć tęczę w sobie.

W naszej kulturze nie jest przyjęte myślenie i mówienie o sobie w sposób pozytywny. Dobrze widziana jest pokora i skromność. Często ludzie, nie chcąc być poświadczonym o wywyższanie się i chwalenie, popadają w przesadną skromność – nie cieszą się ze swoich sukcesów, bo nie wypada, chodzą smutni, cały czas narzekają, nie wierzą w siebie, widzą wszystko w czarnych barwach. A przecież nikt z nas nie jest czarny lub biały – całkowicie zły lub nieskazitelnie dobry. Wszyscy jesteśmy „w paski”. Mamy lepsze i gorsze strony, wady i zalety.

*Ale w tym wszystkim jesteśmy niepowtarzalni i wartościowi. **Czy tęcza która straciłaby jeden ze swoich kolorów byłaby równie piękna?** Nie. My też nie możemy tracić swoich kolorów – powinniśmy uświadomić sobie to, co w nas jest dobre, promieniować tym na zewnątrz i rozsiewać wokół wesołość, szczęście i radość.*

II.

1) Zajęcia w zespołach klasowych (15 min).

Klasy zajmują oddzielne miejsca na sali gimnastycznej. Wychowawca dzieli klasę na pięć zespołów 4–5-osobowych. Zespoły na szarych arkuszach papieru wypisują po jednej stronie pozytywne cechy swojego charakteru, zalety, szczególne umiejętności, zdolności. Po drugiej stronie – negatywne cechy swojego charakteru, wady.

Po upływie 5 min zespoły spotykają się, porównują swoje prace i pod kierunkiem nauczyciela wybierają najbardziej charakterystyczne (powtarzające się) pozytywne i negatywne cechy. Następnie wypisują je na kolorowych paskach i wyklejają nimi kontur postaci.

UWAGA Wychowawca tak powinien kierować pracą dzieci, aby proporcje pozytywnych cech w stosunku do negatywnych były jak 3:1 a nawet 4:1.

III.

1) Prezentacje (15 min).

Przedstawiciel każdej klasy odczytuje wypracowane przez klasę cechy „kolorowego człowieka”. Kontury postaci zostają umieszczone na tablicy ściennej.

2) Podsumowanie happeningu.

Aby być szczęśliwym trzeba najpierw pokochać siebie.

Kiedy jest się zadowolonym z siebie, szczęście samo się pojawia.

3) Wspólny śpiew (5 min).

Uczniowie wspólnie śpiewają piosenkę „Tęcza, tęcza cza cza cza”.

SCENARIUSZ HAPPENINGU DLA UCZNIÓW KLAS V REALIZOWANEGO W RAMACH PROJEKTU „SZLAKIEM TĘCZY”

TEMAT: **SYROP Z TĘCZY**

CELE OPERACYJNE

Uczeń

- uświadamia sobie, co i kto wpływa na jego samopoczucie, nastrój i samoocenę,
- uświadamia sobie, jak czuje się osoba odrzucona przez innych, wyłączona z grupy,
- wie, w jaki sposób może pomóc komuś, kto jest smutny,
- rozumie, jak ważne jest obdarzanie innych szczęściem,
- dostrzega indywidualność każdego człowieka, docenia samego siebie i innych,
- integruje się z zespołem klasowym, uczestnicząc w realizacji wspólnych zadań,
- doświadcza poczucia wspólnoty grupowej poprzez aktywny udział w ogólnoszkolnym happeningu.

METODY

- problemowo-twórcze,
- poszukujące odkrywanie,
- praktyczne działanie,
- eksponujące przeżywanie.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Opowiadanie Bruno Ferrero „Filip z tęczą w kieszeni”, „Historie”, Wyd. Salezjańskie, Warszawa 1994, duża tablica ścienna, szary papier, flamastry, wycięte z kartonu kontury postaci po jednym dla każdej klasy, różnokolorowe pasy wycięte z kartonu, taśma samoprzylepna, płyta CD „Tęczowy music box”.

CZAS TRWANIA: 60 minut.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I.

1) Opowiadanie „Filip z tęczą w kieszeni” (10 min).

Wybrani uczniowie czytają z podziałem na role bajkę „Filip z tęczą w kieszeni”.

2) Refleksje uczniów po wysłuchanej opowieści – rozmowa kierowana (10 min).

Dlaczego Filip był smutny?

Ponieważ koledzy go wyśmiewali, czuł się odrzucony z grupy, wydawało mu się, że nic nie potrafi robić dobrze, uważał się za niezdarę i nieudacznika itp.

- Jakie lekarstwo poprawiło mu nastrój?

Tęcza.

- Czym tak naprawdę była tęcza?

Wszystkim tym, co sprawiało radość Filipowi, przynosiło zadowolenie i szczęście.

- Czy znacie kogoś, kto ma tęczę w kieszeni? Jak zachowuje się taka osoba?

Jest uśmiechnięta, radosna, otwarta i przyjazna dla innych, chętna do pomocy, nie robi nikomu krzywdy, docenia innych itd.

3) Podsumowanie rozmowy (5 min).

Nasze samopoczucie w dużej mierze zależy od nas samych – od tego, co myślimy o sobie, czy jesteśmy z siebie zadowoleni, czy dostrzegamy skarby ukryte w sobie (nawiązanie do zajęć z poprzedniego dnia „Ludzie w paski”). Niewątpliwie duży wpływ na nasz nastrój ma to, co się dzieje wokół nas – wydarzenia i ludzie, którzy nas otaczają. Jak czujemy się źle, coś nam nie wyszło i jesteśmy smutni, szukamy sposobu, aby poprawić sobie humor. Na pewno dobrym sposobem będzie rozmowa z koleżanką, wsparcie przyjaciela, spacer, pocałunek mamy, uścisk taty itp. Takie rzeczy sprawiają, że wraca nam dobry humor i czujemy się szczęśliwi.

Temat do przemyśleń i refleksji.

Czy szczęście może być trwałe, jeśli płynie ze źródeł materialnych – jeśli zależy od otrzymywania pieniędzy, nowych rzeczy, gier, ubrań?

Zastanówcie się nad tym, co tak naprawdę czyni ludzi szczęśliwymi i uwzględnijcie te rzeczy, tworząc recepturę na syrop z tęczy.

II.

1) Zajęcia w zespołach klasowych (15 min).

Klasy zajmują oddzielne miejsca w sali gimnastycznej. Wychowawca dzieli klasę na pięć zespołów 4–5-osobowych. Zespoły na szarych arkuszach papieru wypisują rzeczy, wartości, które ich zdaniem są potrzebne do szczęścia. Po upływie 5 min zespoły spotykają się, omawiają swoje prace i pod kierunkiem nauczyciela wybierają najciekawsze pomysły, tworząc recepturę na syrop z tęczy. Wypisują ją na wyciętym z kartonu konturze butelki.

III.

1) Prezentacje klas (15 min).

Przedstawiciel każdej klasy odczytuje wypracowany przez klasę skład „syropu z tęczy”. Butelki z przepisami zostają umieszczone na tablicy ściennej.

2) Podsumowanie happeningu.

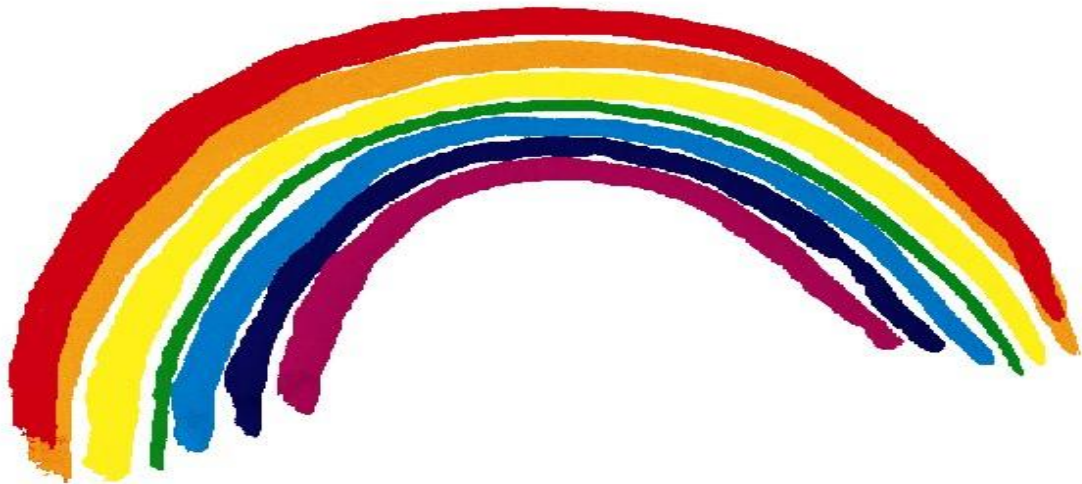
Szczęście płynące z dóbr materialnych jest krótkotrwałe i przemijające.

Szczęciem należy się dzielić – im więcej dajemy szczęścia, tym więcej otrzymujemy.

Sprawianie szczęścia innym to sprawianie szczęścia także sobie.

3) Wspólny śpiew (5 min).

Uczniowie wspólnie śpiewają piosenkę „Tęcza, tęcza cza cza cza”.

SCENARIUSZ HAPPENINGU DLA UCZNIÓW KLAS VI REALIZOWANEGO W RAMACH PROJEKTU „SZLAKIEM TĘCZY”

TEMAT: **TAJEMNICA TĘCZY**

CELE OPERACYJNE

Uczeń

- rozumie różnicę pomiędzy optymizmem a pesymizmem,
- przeżywa refleksję nad znaczeniem pozytywnego nastawienia do życia,
- wie, w jaki sposób może pomóc komuś, kto jest smutny,
- rozumie, jak ważne jest dzielenie się z innymi szczęściem,
- dostrzega indywidualność każdego człowieka, docenia samego siebie i innych,
- integruje się z zespołem klasowym, uczestnicząc w realizacji wspólnych zadań,
- doświadcza poczucia wspólnoty grupowej poprzez aktywny udział w ogólnoszkolnym happeningu.

METODY

- problemowo-twórcze,
- poszukujące odkrywanie,
- praktyczne działanie,
- eksponujące przeżywanie.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Opowiadanie Bruno Ferrero „Filip z tęczą w kieszeni”, „Historie”, Wyd. Salezjańskie, Warszawa 1994, duża tablica ścienna, szary papier, flamastry,

wycięte z kartonu kontury postaci po jednym dla każdej klasy, różnokolorowe pasy wycięte z kartonu, taśma samoprzylepna, płyta CD „Tęczowy music box”.

CZAS TRWANIA: 60 minut.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I.

1) Opowiadanie „Filip z tęczą w kieszeni” (10 min).

Wybrani uczniowie czytają z podziałem na role bajkę „Filip z tęczą w kieszeni”.

2) Refleksje uczniów po wysłuchanej opowieści – rozmowa kierowana (10 min).

- Jak wyglądało życie Filipa przed otrzymaniem tęczy?

Filip nie wierzył w siebie, myślał o sobie źle, uważał się za niezdarę i nieudacznika, wydawało mu się, że nic nie potrafi robić dobrze, był smutny itp.

- Jak nazywamy takiego człowieka, który wszystko widzi w czarnych barwach, ciągle narzeka ?

Pesymistą.

- Jak nazywamy człowieka, który myśli pozytywnie, widzi we wszystkim dobre strony i potrafi się cieszyć z każdego dnia?

Optymistą.

- Optymista to osoba, która „nosi w kieszeni tęczę”. Czy znacie kogoś, kto ma tęczę w kieszeni? Jak zachowuje się taka osoba?

Jest uśmiechnięta, radosna, otwarta i przyjazna dla innych, chętna do pomocy, nie robi nikomu krzywdy, docenia innych itd.

3) Podsumowanie rozmowy (5 min).

Pesymistom żyje się źle. Myślą o wszystkim negatywnie i przyciągają do siebie złe rzeczy. Optymista ma zaufanie do swoich możliwości, nie załamuje się tak łatwo. Po porażce ma dość wiary w siebie i siły, by na nowo rozpocząć działania. Optymizm to umiejętność dostrzegania pozytywnej strony w każdej sytuacji. Jest to pogoda wewnętrzna, dzięki której optymiści rozsiewają wokół wesołość, szczęście i radość.

- Jak myślicie – dlaczego jedni ludzie są pesymistami a inni optymistami?
- W czym tkwi tajemnica tęczy?

Tęczę należy się dzielić – tak jak to robił Filip – wówczas nigdy nam jej nie zabraknie, będzie sama się pojawiała. ***Należy dzielić się z innymi szczęściem***, pomagać, wspierać, mówić dobre słowa, uśmiechać się, „zarażać” pogodą ducha. Wówczas czujemy się lepsi i bardziej szczęśliwi. Sprawianie szczęścia innym to sprawianie szczęścia również sobie. Im więcej dajemy, tym do nas więcej przychodzi, tym jesteśmy szczęśliwsi.

Wy już znacie tajemnicę tęczy – tajemnicę szczęścia, ale nie wszyscy ją znają. Wielu ludzi jest wokół Was smutnych, chorych, potrzebujących wsparcia – co możecie im dać od siebie.

II.

1) Zajęcia w zespołach klasowych (15 min).

Klasy zajmują oddzielne miejsca w sali gimnastycznej. Wychowawca dzieli klasę na pięć zespołów 4–5-osobowych. Zespoły zastanawiają się, komu i co mogliby ofiarować, z kim chcieliby podzielić się szczęściem. Zapisują to na arkuszach szarego papieru.

Po upływie 5 min zespoły spotykają się i pod kierunkiem nauczyciela omawiają swoje prace. Najciekawsze pomysły zapisują na wyciętym z kartonu konturze dłoni.

III.

1) Prezentacje klas (15 min).

Przedstawiciel każdej klasy odczytuje komu i co chcieliby ofiarować, aby uczynić innych szczęśliwymi. Dające dłonie zostają umieszczone na tablicy ściennej.

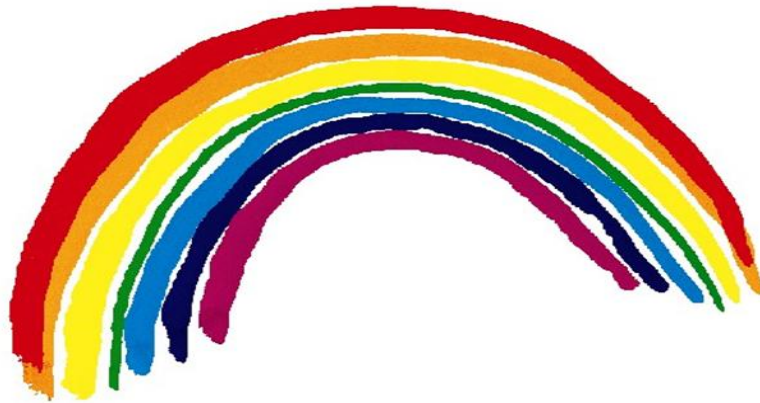
2) Podsumowanie happeningu.

Szczęście przychodzi, gdy obdarowujemy szczęściem – cierpienie przychodzi, gdy obdarowujemy cierpieniem.

Szczęściem należy się dzielić – im więcej dajemy szczęścia, tym więcej do nas przychodzi.

3) Wspólny śpiew (5 min).

Uczniowie wspólnie śpiewają piosenkę „Tęcza, tęcza cza cza cza”.

FILIP Z TĘCZĄ W KIESZENI

Bruno Ferrero

– Popatrz, coś ty zrobił! Jesteś taki roztrzepany!

Dzień Filipa rozpoczął się, jak zwykle, od matczynej bury. Wczoraj dostało mu się od ojca: powodem była jedynka z języka polskiego.

– Kiedy wreszcie zmądrzejesz? – krzyczał ojciec.

Ale to było wczoraj. Dziś był dzień wolny i Filip szybko wyszedł z domu. Na podwórku grupka jego kolegów właśnie zamierzała rozegrać mecz piłki nożnej. Filip dołączył do nich, zdjął kurtkę i zaczął grać. Niestety, dostał się do drużyny Maurycego, najlepszego podwórkowego piłkarza, którego nazywano Platinim. Filip starał się bardzo, ale piłka nożna nie była jego mocną stroną. Zaprzepaścił doskonałą okazję strzelenia bramki, choć piłka wpadła mu wprost pod nogi.

– Co robisz niezdaro! – krzyknął Maurycy – zjeżdżaj stąd! Idź bawić się lalkami!

Również inni chłopcy zaczęli go wyśmiewać i Filip pokornie, z uszami czerwonymi ze wstydu zszedł z boiska.

Pocałunek w wiaderku

Powędrował długą aleją, prowadzącą do stacji kolejowej. Głowę miał spuszczoną i mówił głośno do siebie:

– Och, jestem niezdara, nieudacznikiem, nigdy nic mi się nie udaje. Nic nie potrafię robić dobrze. Do licha! Jedynym wyjściem będzie zniknąć, udać się tam, gdzie nikt mnie nie znajdzie...

Wtem jakiś uprzejmy głos przerwał to jego głośne rozważanie.

– Nie przejmuj się tak bardzo. Na pewno potrafisz coś osiągnąć.

Filip obrócił się wokół, aby zobaczyć kto do niego mówi. Ale ulica była zupełnie pusta. Jedynie lekki wiatr poruszał listkami drzew.

– Kto to mówi? – zapytał siebie trochę niespokojny.

– Ja, naturalnie!

– A kim ty jesteś?

– Jestem wiatrem.

– Nie wiedziałem, że wiatr potrafi mówić.

Jestem największym gadułą na świecie. Kiedyś ludzie mnie słuchali, ale dzisiaj już nie. Świat pełen jest teraz pośpiechu i hałaśliwych urządzeń. Któż ma jeszcze czas posłuchać wiatru? A przecież umiem tyle rzeczy...

– Co na przykład?

– Znam odpowiednie lekarstwo dla ciebie. Może ono usunąć ten czarny nastrój, który ciąży ci na sercu.

– Jakie jest więc to lekarstwo dla mnie?

– Tęcza. Ty potrzebujesz tęczy.

– Jak mam zdobyć tęczę?

– Nie jest to łatwe, ale musisz spróbować. Postaraj się o wiaderko, wypełnij je wszystkimi ładnymi rzeczami, jakie znajdziesz, a zobaczysz...

Filip pobiegł do domu. Mama zauważyła, że z wielkim pośpiechem wpadł do kuchni i po chwili wybiegł z wielkim niebieskim wiaderem. Uniósł i podsunął je pod maminy nos.

– Mamusiu, proszę cię, złóż w moim wiaderku pocałunek.

– Co?

– Proszę cię, mamusiu...

Mamusia Filipa zdziwiona i zaskoczona posłała całusa do wiaderka.

Filip szybko wybiegł. Zaczął zbierać wszystkie ładne rzeczy, jakie napotkał: zielony listek, krople fontanny, trochę błękitu nieba, dwie chmurki, modlitwę babci, pieśczętę dziadka, błysk niebieskich oczu łucji, czerwoną rybkę, szczekanie psa, ... zbierał tak przez cały ranek.

W końcu chłopiec zmęczony powrócił na aleję, ciągnąc za sobą wiaderko.

- Zrobiłeś dobrą robotę – powiedział wiatr. – Ale jednej rzeczy jeszcze brakuje.
- Czego mianowicie? – spytał Filip.
- Czegoś bardzo prostego. Twojego uśmiechu.

Filip pochylił się nad brzegiem wiaderka i zobaczył swoje odbicie w zebranej wodzie. Szczęśliwy i radosny z powodu udanego ranka, uśmiechnął się najpiękniej jak tylko umiał. W tym momencie z wiaderka pięknym łukiem wydostała się wspaniała tęcza. Prawdziwa tęcza z siedmioma promiennymi kolorami.

- Ach, co za wspaniałość!

Filip delikatnie wziął tęczę do ręki. Zwinął ją delikatnie jak jakiś szalik i włożył sobie do kieszeni.

Syrop z tęczy

Gdy Filip wychodził z alei, jakaś dziewczynka, która biegła między drzewami, potknęła się o kamień i upadła. Noga krwawiła i dziewczynka rozplakała się.

- O, moja noga! Jak mnie boli noga! Filipie, pomóż mi, obandażuj nogę. Cóż miał zrobić? Wyjął z kieszeni tęczę i obwiązał nią nogę dziewczynki. Pozostałą część włożył z powrotem do kieszeni.

Dziewczynka zafascynowana swym kolorowym bandażem pobiegła wołając:

- Ach, jak wspaniale! Noga już mi nie krwawi!

Filip poczuł się wielkim lekarzem. Powrócił na podwórko. Ta sama grupa kolegów rozgrywała już trzynasty mecz tego dnia. Naturalnie, kłócili się o jakąś piłkę autową.

- Filipie, może posędzujesz? – zaproponował Platini, gdy go zobaczył.

Filip wyciągnął kawałek tęczy i zawiązał ją sobie na ramieniu jako znak rozpoznawczy, a kolejny kawałek wsadził do ust jako gwizdek.

Był to udany mecz. Nawet sam Filip nie wiedział, że jest tak doskonałym sędzią. Na koniec Platini z uznaniem poklepał go po plecach.

- Byłeś fajny! A twój gwizdek jest wspaniały!

Wracając do domu Filip spotkał panią Sewerynę. Była to kobieta trochę zrzędliva i dzieci jej nie lubiły. Wciąż narzekała na ich głośne zabawy. Gdy zobaczyła Filipa, zawołała go.

– Chłopcze, może dałbyś mi kawałek tej tęczy, która wystaje z twojej kieszeni. Jestem bardzo chora i lekarz powiedział mi, że jeżeli napiję się syropu z tęczy, poczuję się lepiej.

Filip nie miał ochoty pozbyć się następnego kawałka tęczy, ale żal mu się zrobiło pani Seweryny, zawsze niezadowolonej i smutnej. Podał jej więc kawałek tęczy. Ona wsadziła tęczę do kieliszka i zaczęła mieszać, potem wypła płyn.

– Doskonała – powiedziała. – Czuję, że już teraz mi lepiej. Zbyt długo jestem sama. Muszę zaprosić dzieci do swojego ogrodu.

Filip sam zauważył, że policzki pani Seweryny, które zawsze były żółte, zaróżowiły się, a twarz nabrała radosnego wyrazu.

– Działa – pomyślał Filip. – Muszę włożyć trochę tęczy do kawy mamy i taty.

Pobiegł do domu, trzymając w ręku swą tęczę. Pozostał mu już tylko malutki kawałek. Wtem postyszał szept. To był wiatr.

– A więc?

– Miałeś rację. Ale widzisz, zostało mi tylko trochę tęczy.

– Teraz możesz poznać tajemnicę tęczy. Otwórz dłoń i dmuchnij.

– Filip uczynił, jak kazał wiatr. Tęcza zaczęła rosnać, unosząc się i zaginając łukiem na całym niebie. Była to najwspanialsza tęcza, jaką Filip widział kiedykolwiek. Potem tęcza powoli rozpułyła się w powietrzu.

– Jutro będziesz miał inną tęczę, jeśli tylko zechcesz. To zależy od ciebie – zamruczał wiatr.

– Teraz już wiem, co mam robić – powiedział Filip i pobiegł na podwieczorek.

Tęcza, tęcza cza cza cza – tekst piosenki

(wykonanie „Fasolki”)

Koleżanko, kolego
popatrz czasem na niebo.
Czasem zdarzyć się może
cud, zjawisko w kolorze.

Ref: Tęcza, tęcza cza cza cza.
Czarodziejska wstążka ta
wiąże niebo z ziemią o!
Jaki kolorowy splot.
Tęcza, tęcza cza cza cza.
Czarodziejska wstążka ta.
Przez tę tęczę cały świat
czarodziejski uśmiech ma.

Narysuję tę tęczę
i na zawsze ci wręcę.
By ci było tęczowo,
tęczę noś kolorową.

Ref: Tęcza,..

Śpiewaj z nami o tęczy,
kiedy nuda cię dręczy.
W domu, w szkole, po burzy
tęcza minę rozchmurzy.

Ref: Tęcza,..

ANKIETA DLA UCZNIÓW

1. W naszej szkole w dniach 18. 02. 2008 – 07. 03. 2008 był realizowany projekt „Szlakiem tęczy”. Czy organizowanie tego typu akcji profilaktycznych jest potrzebne w szkole?
 - a. Tak
 - b. Nie
2. Czy udział w projekcie wpłynął na Twoje zachowanie – czy starałeś się w tych dniach być miłszy, bardziej otwarty i przyjazny dla innych?
 - a. Tak
 - b. Nie
3. Które z wymienionych działań organizowanych podczas trwania akcji podobało Ci się najbardziej?
 - a. Happening na sali gimnastycznej
 - b. Dzień dobrych uczynków
 - c. Dzień Miłych Słówek

- d. Akcja „Dziękuję Ci za...”
- e. Akcja „Lubię siebie za...”
- f. Konkurs plastyczny „Świat tęczą malowany”
- e. Rajd wiosenny „W poszukiwaniu tęczy”

4. Podziel się swoimi refleksjami na temat projektu. Czy coś szczególnie Cię poruszyło, zapadło w Twojej pamięci?

.....

.....

.....

5. Napisz swoje uwagi oraz propozycje na następny rok:

.....

.....

.....

REFLEKSJE UCZNIÓW NA TEMAT PROJEKTU

Najbardziej zapadł mi w pamięci happening na sali gimnastycznej. Zaciekała mnie również historia o chłopcu opowiadana podczas akademii

*

Podobała mi się akcja „Lubię siebie za...”, ponieważ każdy mógł wyrazić swoje uczucia. Nie musiał się wstydzić swoich talentów.

*

Najmilej wspominam „Dzień Miłych Słów”. Dostaliśmy kolorowe karteczki, na których napisane były miłe słówka. Uważam, że codziennie powinniśmy nosić takie karteczki. Takie miłe słówka poprawiłyby każdemu zły humor.

*

Uważam, że ta akcja była bardzo potrzebna dla wszystkich uczniów w szkole. Dzięki niej zbliżyliśmy się do siebie i mogliśmy pokazać, jacy naprawdę jesteśmy. Takie akcje powinny odbywać się częściej.

*

Najbardziej podobało mi się zbieranie i rozdawanie tęczy. W mojej pamięci szczególnie zapadła akcja „Lubię siebie za...” ,bo ważne jest, aby ludzie mieli dobre myśli o sobie.

*

Praktycznie mówiąc, trochę zapamiętałem rzeczy. Nie podobało mi się to, lecz dla niektórych takie akcje są potrzebne.

*

Dzięki takim akcjom niektóre osoby zrobiły się bardziej pewne siebie, optymistycznie nastawione i mniej smutne.

*

Prawie wszyscy starali się być miłsi dla siebie i pomagali sobie. Nawiązywali nowe przyjaźnie i znajomości. W „Dniu Miłych Słówek” w szkole była lepsza atmosfera. Czułam się lepiej i polubiłam wielu innych uczniów, których jeszcze dobrze nie znałam.

*

Najbardziej zapadło mi w pamięci opowiadanie o Filipie.

*

Moim zdaniem, dzień miłych słówek jest potrzebny, ponieważ wtedy wszyscy są dla siebie uprzejmi i się nie kłócą.

NAJCIEKAWSZE PROPOZYCJE NA NASTĘPNY ROK

Moim zdaniem taka akcja powinna zostać, ponieważ wyrabia w uczniach dobre nawyki.

*

Moja propozycja to „Tydzień Uśmiechu”.

*

Myślę, że takie akcje są potrzebne w szkole, ponieważ przynajmniej część osób starała się być inna (milsza) przez te trzy tygodnie. Moja propozycja na następny rok: Hasło – „Patrz na świat i innych przez różowe okulary”.

*

Również powinny być czytane ciekawe historie. One trochę mnie nauczyły. Sądzę, że uczniów zainteresowałyby też wycieczki w plener, poznawanie przyrody i najbliższej okolicy.

*

Kolorowy Tydzień – czyli dzień, w którym dzieci cały tydzień chodziłyby bez mundurków i ubierałyby się w kolorowe i wesołe ubrania. Mogłaby być zbiórka pieniędzy na farby, którymi pomalowałibyśmy ogrodzenie szkoły.

*

W następnym roku moglibyśmy rozmawiać o biednych dzieciach i cieszyć się życiem, sadząc kwiaty na boisku szkolnym. Lekcje na świeżym powietrzu mogłyby nas zbliżyć do szkół bez dachu w biedniejszych państwach.

*

Dzień pocieszeń, Dzień przysłów, Dzień żółtego i zielonego koloru, Dzień różowych spódniczek – chłopców też obowiązuje, Dzień Zdrowia, Dzień pocałunków, Dzień dobroci, akcja pod hasłem „Otwarte serce”, „Szczepimy sobie nawzajem”.

Beata Serwa